

mål om partipolitisk profilering, men om at redde børnene i asylcentre, om at hjælpe dem og deres familier, så længe de er her.

Vi appellerer til at lægge parader og jura væk. Vi opfordrer på det kraftigste til, at mennesket kommer før systemet, og jeg tillader mig så på Socialdemokraternes, Det Radikale Venstres, SF's, Enhedslistens og den nordatlantiske gruppes vegne at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Forholdene på de danske asylcentre er rystende ringe og uværdige. Det kan vi ikke være bekendt at byde andre mennesker. Forholdene for især børnene er rystende. Folketinget pålægger derfor regeringen at få forbedret forholdene hurtigst muligt, herunder

- at sikre bedre forhold på asylcentre med flere aktiviteter for børnene og ekstra plads til børnefamilierne
- at sætte en øvre grænse for opholdstiden på asylcentre, så vi ikke som i dag oplever familier, der har været på centrene i op til 7 år.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 74).

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandling.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil i al enkelhed spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om hun dog ikke har en vis skam i livet, en vis flovhed i sig over at føre en sådan sentimentaliserende kampagne i en situation, hvor hun ved, at det handler om forældre, der bevidst bruger deres børn som pression i forsøget på at tilvinge sig adgang til Danmark.

Altså, hele denne tårepersende forestilling, skammer fru Elsebeth Gerner Nielsen sig dog ikke ved at optræde sådan over for offentligheden i en situation, hvor enhver ved besked med hensyn til usandfærdigheden i forholdet?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg tror ikke helt, jeg forstod spørgsmålet. Om jeg er flov? Jeg synes, det er et svært ord at tage i sin mund, men jeg synes faktisk, der er grund til, at alle os 179, der sidder her på Tinge, tænker over vores ansvar.

Det, vi appellerer til, er, at hvert enkelt folketingsmedlem tænker over sit ansvar for de børn, der sidder ude i asylcentre og ikke har mulighed for at tale deres egen sag. De bliver syge, må jeg sige til hr. Søren Krarup, de er ved at gå i stykker, det er dokumenteret gang på gang; hr. Søren Krarup har selv set det, og så spørger hr. Søren Krarup, om jeg er flov. Er hr. Søren Krarup flov?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes, det er en sådan mangel på moral. Jeg synes, det er sådan en moralsk inflation, der ligger i denne sentimentaliseringskampagne, at jeg virkelig kan blive så oprørt over det, at jeg ligefrem kan have svært ved at finde ord.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen ved, hvad sagen drejer sig om, hun ved, det er forældre, der ganske kynisk bruger deres børn, og så spiller fru Elsebeth Gerner Nielsen spillet og leger den dybt rørte over dette kyniske misbrug af børn.

Jeg synes altså, der er noget, der hedder et vist intellektuelt, et vist moralsk niveau, og jeg synes, fru Elsebeth Gerner Nielsen er så langt under det, at jeg synes, hun skulle skamme sig.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er meget interessant, at det er hr. Søren Krarup, der skulle tage så voldsomme udtryk i sin mund om en anden ordfører, for det var sådan set hr. Søren Krarup selv, der startede med at sige, at det, der foregik i de danske asylcentre, var børnemishandling. Børnemishandling! Jeg er sådan set helt enig i, at det er det, der foregår, og det har vi et ansvar for. Flertallet her i Folketinget har et ansvar for at lave det om.

Kl. 15.50

Hr. Søren Krarup siger, at jeg skulle mangle moral. Jeg kunne jo så svare hr. Søren Krarup, at jeg synes, at hr. Søren Krarup mangler ansvarsfølelse. Det her er også Dansk Folkepartis ansvar.

Så siger hr. Søren Krarup, at familierne bruger deres børn i kampen mod Danmark. Det er jo tværtimod omvendt: Det er sådan, at den danske stat kan beskyldes for at gøre forholdene så ringe som overhovedet muligt for børnene med henblik på at forsøge at få deres forældre til at rejse frivilligt. Det er med andre ord den danske stat, der tager børnene som gidsel, den skyts i kampen mod deres egne forældre. Kan vi være det bekendt? Nej.